
PONIEWOLONY (1) *part praet pass pf*

poniewolony, [poniewolon].

Teksty nie oznaczają ó oraz é; pierwsze i drugie o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz niewola).

[*sg m N (praed) poniewol(o)n. ♦ f A poniewoloną.*] ♦ *pl N m pers poniewol(e)ni.*

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Nakłoniony do czegoś wbrew chęci, przymuszony:* [Coactus tua voluntate es. Rzekomos poniewolon. *TerentMatKęł C.*]

[*poniewolony do czego:* A ieliż do vřthaw Bożych docześnych onych/ y do vczynkow Zakonu Bożego nie ielśelmy poniewoleni/ ále wyřwobodzeni álbo wolnymi thák vczynieni/ że nam nic nie vřłużá ku vřpráwiedliwieniu/ iáko inřze od ludzi ná tenże křtałt Ceremonie/ zabobony wymyřlone/ y ná ludzi vřtháwione/ mamy być powinni nořić? *GilPos 15.*]

poniewolony ku czemu: MAiá teř to rodřicy mieć ná bácznořci řwoiey/ iákoby corká twoiá y řyn twoy nie byli poniewoleni ku tey řwiátořci Mářżeńřtwá řwiętego. *WerKaz 302.*

[*cum inf:* ři co potrzebuiá onych rzeczy/ nie mogáć ich v řadnego tanie dořtáć/ byli poniewoleni drogo kupić/ z zyřkiem tych co przedawáią. *řmigłLichwa 74.*]

[*W przeciřstawieniu:* »poniewolony ... wyswobodzony, wolnym uczyniony«: *GilPos 15 cf poniewolony do czego.*]

2. [*Wymuszony, narzucony przemocą:* przez the zwierzchná poniewoloná karnořć y dobroć/ człowiek dla řkařzonego przyrodzenia řwego/ pořpolicie wpořhleptwo vpada *UstKořciel 15.*]

Synonimy: przymuszony, przyniewolon, zmuszony.

Cf **PONIEWOLIĆ**